

Sygn. akt: I 1 C 1531/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko B. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej B. K. na rzecz powoda E. S. kwotę 510 zł

(pięćset dziesięć złotych) z ustawowymi odsetkami od 1 sierpnia 2011r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałej części

III koszty postępowania ustala na kwotę 717 zł , w tym 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego

IV zasądza od pozwanej B. K. na rzecz powoda E. S. kwotę 11,00 zł (jedenaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

V nakazuje wypłacić ze Skarbu państwa -kasa tut. Sądu r. pr. A. C. kwotę 617 zł

(sześćset siedemnaście złote) tytułem wynagrodzenia za udział w sprawie jako pełnomocnik wyznaczony z urzędu

UZASADNIENIE

Powód, E. S. , wniósł pozew o zapłatę kwoty 4510, 00 zł na którą składa się: zapłacona pozwanej kwota 510, 00 zł za usługę przerobienia i czyszczenia futra oraz kwota 4000 zł z tytułu równowartości futra oddanego do przeróbki z odsetkami ustawowymi od dnia 24.6.2011r. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka w uzasadnieniu wskazała, że 24.6.2011 r. zawarła z pozwaną umowę ustną na przeróbkę futra z norek długiego w ciemnym kolorze z terminem wykonania do końca lipca 2011 r za cenę 510 zł - zapłaconą w dwóch ratach - zaliczka 24.6.2011r - 200 zł i 11.7.2011r - 200 zł. Powódka oświadczyła, że umawiała się z pozwaną na skrócenie futra i doszycie kaptura oraz wyczyszczenie go . Pozwana nie wykonała tego zlecenia powoda, choć powód zapłacił za to. Powódka nie odzyskała też futra do tej pory.

W związku z powyższym powódka zażądała od pozwanej zwrotu ceny oraz równowartości futra, na co pozwana nie wyraziła zgody i w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. S. zawarła w dniu 24.6.2011r umowę ustną z pozwaną B. K. o wykonanie przeróbki futra z norek poprzez skrócenie go i doszycie kaptura oraz wyczyszczenie; termin wykonania - koniec lipca 2011r, de facto do tej pory nie została wykonana; cena przeróbki to kwota 510 zł -zapłacona przy zawieraniu umowy i potem 11.7.2011r.

Dowód: bezsporne, a nadto: zeznania świadków : P. S. k. 173-4, 317-18, A. H. k. 222,334-B. G. (1) k. 366-367, J. S. (1) k. 367-8, H. S. k. 368-9, Z. G. k. 408-9, M. P. k. 409, P. P. k. 410M. B. k. 422 na nośniku, zeznania stron k. 49-53, dowód sprzedaży k 14,

Usługa nie została wykonana w terminie do końca lipca 2011r. B. K. , za zgodą E. S. przesunęła termin wykonania przeróbki na jesień 2011r. Jednakże i wtedy nie wykonała w/w usługi. Na przełomie lipca i sierpnia 2011r lokal przy ul. (...) na F., w którym E. serocka zostawiła futro, został zamknięty. Była to filia . Na witrynie zostawiono numery telefonów kontaktowych dla klientów, jednakże niełatwo było się dodzwonić. B. K. miała też lokal w galerii (...) przy ul. 10-o lutego w G. oraz przy ul. (...) w G.. W żadnym z tych lokali nie było futra powódki, kiedy o nie się upominała.

Dowód: zeznania świadków : P. S. k. 173-4, 317-18, A. H. k. 222,334-B. G. (1) k. 366-367, J. S. (1) k. 367-8, H. S. k. 368-9, Z. G. k. 408-9, M. P. k. 409, P. P. k. 410M. B. k. 422 na nośniku, zeznania stron k. 49-53, dowód sprzedaży k 14,

Powódka nie odzyskała futra do dziś.

Dowód: zeznania świadków : P. S. k. 173-4, 317-18, A. H. k. 222,334-B. G. (1) k. 366-367, J. S. (1) k. 367-8, H. S. k. 368-9, Z. G. k. 408-9, M. P. k. 409, P. P. k. 410M. B. k. 422 na nośniku, zeznania stron k. 49-53, dowód sprzedaży k 14

W dniu 11 lutego 2013r E. S. wezwała B. K. do wykonania zleconej usługi względnie do dokonania zwrotu futra w stanie nie pogorszonym oraz zwrotu kwoty 510 zł pobranej za usługę

-do dnia 18.2.2013r - bezskutecznie

Dowód: wezwanie k. 15, dowód nadania k. 15a

Ceny używanych futer z norek w internecie na portalach sprzedaży wahają się w granicach od 700 do 4000 zł

W dniu 18.4.2013r powódka wezwała policję do zakładu (...) przy ul. (...) w G. , postępowanie to jednak zostało umorzone

Dowód: zeznania stron k. 49-53

Sąd zważył co następuje:

Po analizie akt sprawy i zebranego materiału dowodowego, roszczenie powoda uznać należy za zasadne tylko w części i zasługujące na uwzględnienie w zakresie kwoty 510 zł. Sąd stwierdził, że zebrane w sprawie dowody, zeznania świadków oraz stron, a także dokumenty, na podstawie których Sąd ustalił stan faktyczny, posiadają walor prawdziwości i wiarygodności.

Sąd oparł przede wszystkim swoje stanowisko w sprawie na zeznaniach świadków oraz pozwanego i powoda. Wszystkie te zeznania są wyczerpujące, zawierają opis przebiegu zdarzeń i są ze sobą spójne, logiczne, tworzą ustalony przez Sąd stan faktyczny.

Sąd stwierdził, że zeznania świadków P. S. (2) , A. H. ,B. G. (1), J. S. (1) , H. S. , Z. G., M. P., P. P. ,M. B. są potwierdzone stanowiskiem wyrażonym w zeznaniach przez pozwanego i powoda oraz dokumentami załączonymi do pozwu i odpowiedzi na pozew.

Zatem Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków i stron. One stanowią w przeważającej mierze podstawę rozstrzygnięcia sporu. Sąd kierował się głównie tymi dowodami w zakresie ustalenia, czy nastąpiła wada w wykonaniu zamówionej przeróbki futra.

Sąd stwierdził, że zeznania stron pokrywają się ze sobą i z zeznaniami świadków. Zeznania powoda nie są sprzeczne z pozostałymi zeznaniami złożonymi w tej sprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości przedstawionych w sprawie dokumentów.

Spór między stronami dotyczył kwestii, czy pozwana wykonała usługę zleconą przez powódkę i dlaczego nie oddała futra. Podnieść należy, że powód z całą stanowczością negował twierdzenia pozwanej, jakoby to ze swej winy powódka nie odebrała futra twierdząc, iż jej intencją było, po przeniesieniu zakładu, doprowadzenie do wykonania usługi i oddania futra, ale pozwana uniemożliwiła jej to, nie odpowiadając na telefony, nie zostawiając informacji pracownikom w istniejących punktach o w/w futrze powódki, wreszcie odmawiając wydania futra. Poza tym powód w ogóle kwestionował fakt, że pozwana przerobiła futro zgodnie ze zleceniem. Tak więc Sąd przyjął, że przeróbka nie miała miejsca, albowiem żaden ze świadków nie potwierdził tego faktu w swoich zeznaniach. Natomiast futro to było w posiadaniu pozwanej kiedy miał swój punkt w B., co potwierdza świadek M. B. i potem przy ul. (...).

Ceny używanych futer z nerek w internecie na portalach sprzedaży wahają się w granicach od 700 do 4000 zł.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W świetle jednoznacznego brzmienia art. 232 k.p.c., to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślał to również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1998.12.15 I CKN 944/7 Prok. i Pr. 1999/11-12/38 w którym stwierdził, iż kontrydiktoryjność procesu cywilnego wymaga, aby strony wskazywały dowody dla wykazania swoich twierdzeń. Bierność strony w tym zakresie nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu. (...)

Powód nie wnioskował o sporządzenie opinii przez biegłego sądowego na okoliczność wartości futra. Opinia jednakże nie wyjaśniłaby wątpliwości w tym zakresie biorąc pod uwagę fakt, że nie można wyraźnie określić jak wyglądało to futro poza tym, że było z nerek - co potwierdzają świadkowie P. S., J. S. i B. G., których zeznania nie budzą wątpliwości Sądu. Powód nie przedstawił dowodów w tej sprawie wykazujących, że futro jest warte 4000 zł.

Art. 9. 1. cyt. ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. ***o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego w art. 3 i 4 w brzmieniu dotychczasowym stanowi, że*** : " Kupujący traci uprawnienia przewidziane w art. 8, jeżeli przed upływem dwóch miesięcy od stwierdzenia niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową nie zawiadomi o tym sprzedawcy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie zawiadomienia przed jego upływem. "

Art. 646. kc stanowi zaś, że : "Roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane." Tu z kolei pozew wpłynął w dniu 18.6.2013r, a futro miało być oddane w końcu lipca 2011r, ostatecznie we wrześniu 2011r, więc też nie upłynął dwuletni termin przedawnienia.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ostateczny termin wydania futra to była jesień 2011r - wrzesień. Do kwietnia 2013r powódka regularnie próbowała odzyskać przerobione futro, zawiadamiając pozwaną o swoim stanowisku w tej sprawie więc nie ma przedawnienia dochodzenia roszczenia w tej sprawie.

Art. 6271. Do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. W niniejszej sprawie, zawarcie umowy miało miejsce przed 25.12.2014r, więc w brzmieniu dotychczasowym.

Przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. **o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego w art. 3 i 4 w brzmieniu dotychczasowym stanowią :**"**art. 3. (1)**

1. Sprzedawca dokonujący sprzedaży w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany udzielić kupującemu jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji, wystarczających do prawidłowego i pełnego korzystania ze sprzedanego towaru konsumpcyjnego. W szczególności należy podać: nazwę towaru, określenie producenta lub importera, znak zgodności wymagany przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju towaru, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny znajdować się na towarze konsumpcyjnym lub być z nim trwale połączone, w przypadku gdy towar jest sprzedawany w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży towaru informację, która może zostać ograniczona do nazwy towaru i jego głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera.

3. Sprzedawca jest obowiązany zapewnić w miejscu sprzedaży odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne umożliwiające dokonanie wyboru towaru konsumpcyjnego i sprawdzenie jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów.

4. Na żądanie kupującego sprzedawca jest obowiązany wyjaśnić znaczenie poszczególnych postanowień umowy.

5. Sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z towarem konsumpcyjnym wszystkie elementy jego wyposażenia oraz instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.

6. Informacje lub dokumenty, o których mowa w ust.1 i 5, powinny być sporządzone w języku polskim lub, o ile rodzaj informacji na to pozwala, w powszechnie zrozumiałej formie graficznej. Wymogu używania języka polskiego nie stosuje się do nazw własnych, znaków towarowych, nazw handlowych, oznaczeń pochodzenia towarów oraz zwyczajowo stosowanej terminologii naukowej i technicznej.

art. 4. 1. Sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania.

2. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru.

3. W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować.

4. Na równi z zapewnieniem producenta traktuje się zapewnienie osoby, która wprowadza towar konsumpcyjny do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, oraz osoby, która podaje się za producenta przez umieszczenie na towarze swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego."

Sąd dał wiarę twierdzeniom wszystkich świadków i powódki, w zakresie faktu, że usługa nie została wykonana przez pozwaną, traktując jej twierdzenia i zeznania w tej kwestii jako nieudolne usprawiedliwienie. Zeznania świadków P. S. (2) , A. H. ,B. G. (1), J. S. (1) , H. S. , Z. G., M. P., P. P. ,M. B. potwierdzają się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Pozwana przyznała ,że nie wykonała usługi w terminie.

Powód w sprawie wywodził skutki prawne z art. 8 wyżej wskazanej ustawy, wnosząc o zapłatę kwoty 4510 zł, na którą składa się: zapłacona kwota 510 zł za usługę przeróbki futra i czyszczenia go oraz kwota 4000 zł stanowiąca wartość nieoddanego futra. Zgodnie z art. 8 ww ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Powyżej wskazane uprawnienia kupującego mają charakter zasadniczy. Skorzystanie natomiast przez kupującego z uprawnienia do żądania obniżenia ceny lub z prawa odstąpienia od umowy ma charakter wyjątku i jest uwarunkowane szeregami okoliczności (najczęściej niezależnych od kupującego).

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu by móc dokonać odstąpienia od umowy musiałoby jej wykonanie być niezgodne z treścią umowy, co powód wykazał obrazując okoliczności dopominania się o przerobione futro bezskutecznie zeznaniami świadków w szczególności P. S. (2), J. S. (1) oraz B. G. (1) oraz własnymi zeznaniami jako strony. Pozwana nie zaprzeczyła temu faktowi, próbowała tylko usprawiedliwić się swoimi zeznaniami oraz zeznaniami świadków H. S., Z. G., M. P., P. P., M. B., dlaczego nie wykonała usługi i nie oddała futra do tej pory, twierdząc, że zmieniając miejsce wykonywania swej działalności zadbała o to, aby klienci mieli możliwość ustalenia, gdzie ma nowy lokal, że powódka nie interesowała się w/w futrem, jednakże Sąd uznał to tylko za usprawiedliwienie nierzetelnego wykonania usługi wobec powódki. Gdyby bowiem przyjął, że pozwana zadbała o kontakt klientów ze sobą po zmianie lokalu, to powódka prędzej, czy później by musiała odzyskać futro. Ponadto, gdyby pozwana miała regulamin i okazała go powódce przy zawarciu umowy, to nie mówiłaby potem, że ma futro, tylko od razu by powiedziała, że je zutylizowała jako nieodebrane; świadek B. widział je jeszcze w punkcie w B..

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione co do wartości futra, więc nie zasługujące na uwzględnienie, ale w zakresie odstąpienia od umowy uznał, że powódka ma prawo żądać zwrotu udowodnionej kwoty 510 zł opłaty za usługę, która nie została wykonana z przyczyn nie leżących po jej stronie wraz z odsetkami od dnia następnego po dniu wskazanym przez strony jako data wykonania umowy tj. od 31.7.2011r.

Biorąc pod uwagę powyższą okoliczność, Sąd w wyroku zasądził kwotę 510 zł z odsetkami od 1 sierpnia 2011r do dnia zapłaty, a o kosztach postępowania Sąd orzekł w wyroku zgodnie z treścią art. 108 § 1 k.p.c. w z art. 98 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec tego, że w niniejszej sprawie to powód jest osobą przegrywającą proces w 89 %, to na nim spoczywa ciężar poniesienia kosztów procesu z wyjątkiem kwoty 11 zł stanowiącej 11 % wygranej powódki od kwoty 4510 zł.

Zatem o kosztach postępowania w tej sprawie Sąd orzekł w pkt II i III wyroku w ten sposób, iż kosztami procesu w wysokości 89 zł / 1; w zakresie 11 % wygranej zasądził od pozwanej na rzecz powoda zwrot opłaty w kwocie 11 zł z 100 zł opłaty od pozwu, a w zakresie 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 600 zł zastępstwo procesowe/ nakazał wypłatę kwoty 617 zł kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) pełnomocnikowi pozwanej reprezentowanej z urzędu.